

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **KM PLUS spol. s r. o.**, se sídlem Tyršova 86, Chrast, zast. JUDr. Šárkou Veskovou, advokátkou se sídlem Brněnská 300/31, Hradec Králové, proti žalovanému: **1) Finanční úřad pro Kraj Vysočina**, se sídlem Tolstého 2, Jihlava, a **2) Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o žalobě ze dne 30. 6. 2016 na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného ad 1) a 2),

t a k t o :

- I. Řízení **s e** ve vztahu k žalovanému ad 2) **z a s t a v u j e**.
- II. Žaloba **s e** ve vztahu k žalovanému ad 1) **z a m í t á**.
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobou ze dne 30. 6. 2016, doručenou Krajskému soudu v Brně dne 1. 7. 2016, se žalobce domáhal, aby zdejší soud žalovanému ad) 1 a 2) přikázal zdržet se nezákonného zásahu do práv žalobce spočívajícího v provádění daňové kontroly místně nepříslušným správcem daně, tj. žalovaným ad 1).

Předmětná daňová kontrola navazuje na předchozí kontrolní činnost žalovaného ad 1). Tomu v rámci daňové kontroly na dani z přidané hodnoty (DPH) u daňového subjektu Stavby Kapitán, s.r.o., IČ: 26966212 (dále jen „Stavby Kapitán“) vyvstaly pochybnosti o pořízení a následném prodeji výrobního zařízení sestávajícího z 2 ks automatických plnicích linek, stroje na vyfukování HDPE lahví a doplňkového vybavení. Tato společnost uvedené zařízení prodala žalobci za výrazně vyšší cenu, než za jakou jej nakoupila. Žalovaný ad 1) proto zahájil šetření této okolnosti a v rámci předmětné daňové kontroly dne 9. 9. 2015 dožádal místně příslušného správce daně žalobce, tj. Finanční úřad pro Pardubický kraj, územní pracoviště Chrudim (dále jen „územní pracoviště Chrudim“), aby provedlo: (i) výslech jednatele žalobce a (ii) místní šetření. Místní šetření probíhalo od 23. 9. 2015 do 9. 11. 2015, přičemž pracovníci územního pracoviště Chrudim ohledali dokumenty související s pořízením plnicích linek od společnosti Stavby Kapitán a prohlédli i předmětné plnicí linky. Vedle toho žalovaný ad 1) výzvou ze dne 22. 10. 2015 předvolal statutární orgán, tj. jednatele žalobce, k výslechu. V návaznosti na svá zjištění při daňové kontrole u společnosti Stavby Kapitán současně žalovaný ad 1) zaslal územnímu pracovišti Chrudim podnět k prošetření podezření o dotačním podvodu při pořizování plnicích linek kapalin ze strany žalobce, který v této souvislosti získal dotaci od Ministerstva průmyslu a obchodu. Tato kontrola prověřující možné porušení rozpočtové kázně byla zahájena dne 26. 11. 2015.

Mimo uvedené však žalovaný ad 1) inicioval i zahájení daňové kontroly DPH u žalobce; územnímu pracovišti Chrudim zaslal další podnět, kterým mu navrhl, aby jako místně příslušný správce daně žalobce dožádal žalovaného ad 1) o provedení daňové kontroly na DPH; tento podnět vycházel z toho, že se žalobce objevuje v řetězci plátců, jehož jeden článek – společnost Stavby Kapitán je šetřena právě žalovaným ad 1). Územní pracoviště Chrudim se s tímto podnětem ztotožnilo a dožádáním ze dne 17. 12. 2015 dle § 17 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) se obrátilo na žalovaného ad 1) s následným vymezením dožadovaného úkolu: „*provedení daňové kontroly daně z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2014 – květen 2015*“. Na prvotní předvolání k zahájení kontroly žalobce reagoval tak, že žádá o zaslání kopie dokumentu, kterým byl žalovaný ad 1) k provedení kontroly dožádán. Tento dokument mu byl následně zaslán, avšak částečně začerněn – s ohledem na povinnost mlčenlivosti. Daňová kontrola pak byla zahájena dne 2. 2. 2016, což mj. také znamenalo, že dříve požadovaný – ale dosud neuskutečněný – výslech jednatele žalobce se stal bezpředmětným.

Žalobce podal proti vedení daňové kontroly na DPH žalovaným ad 1) stížnost ze dne 9. 2. 2016, ve které namítal nezákonné vedení daňové kontroly místně nepříslušným správcem daně, jakož i začernění podstatné části dokumentu dožádání ze dne 17. 12. 2015. Žalovaný ad 1) vyrozuměl žalobce písemností ze dne 7. 4. 2016, č. j. 553998/16/2914-00065-711795, o vyřízení stížnosti s tím, že stížnostní námitky žalobce shledal nedůvodné. Následně žalobce

podal další stížnost, resp. (dle dikce daňového řádu) žádost ze dne 17. 5. 2016 o prošetření způsobu vyřízení jeho předchozí stížnosti. Vyrozuměním Odvolacího finančního ředitelství – žalovaného ad 2) ze dne 13. 6. 2016, č. j. 25942/16/5100-41452-706053, o prošetření způsobu vyřízení stížnosti mu přitom bylo sděleno, že postup při dožádání, jakož i zahájení daňové kontroly žalovaným ad 1), byl zcela v souladu s § 17 daňového řádu; ve vztahu k začernění dokumentu mu naopak dal žalovaný ad 2) za pravdu, nicméně ono dožádání bylo žalobci nově – již bez začernění – zasláno dne 9. 6. 2016 dožadujícím správcem daně, tj. územním pracovištěm Chrudim.

II. Žaloba

/a její následné částečné zpětvzetí ve vztahu k žalovanému ad 2)/

Žalobce se neztotožnil se závěry obou dotčených správních orgánů, tj. žalovaného ad 1) a ad 2) a podal žalobu, ve které popsal jejich postup, jakož i postup územního pracoviště Chrudim jako dožadujícího správce daně. Žalobce zejména namítal, že (i) nepřislušný správce daně – žalovaný ad 1) provádí úkony souběžně s jiným správcem daně, (ii) dokumenty, které mu žalovaný ad 1) zpřístupnil, byly začerněny ve všech podstatných bodech a (iii) dožádání místně nepřislušného správce daně – žalovaného ad 1) k provedení daňové kontroly na DPH je nezákonné.

Žalobce popsal, že u něho bylo zahájeno místní šetření, přesto byl navíc žalovaným ad 1) předvolán k výslechu jeho jednatel a měl opakovaně předkládat tytéž doklady související s pořízením plnicích linek od společnosti Stavby Kapitán. Nadto podal žalovaný ad 1) i podnět k zahájení daňové „dotační“ kontroly týkající se totožného předmětu, který byl současně formou dožádání ze strany žalovaného ad 1) šetřen prostřednictvím místního šetření. Žalobce poukázal na § 5 odst. 3 daňového řádu, podle kterého je správce daně povinen využívat pouze takové prostředky, které daňové subjekty nejméně zatěžují. Pochybení žalovaného ad 1) spatřoval žalobce i v poskytnutí začerněného dokumentu, jímž byl žalovaný k provedení daňové kontroly dožádán, a jenž obsahoval důvody tohoto dožádání. Daňový subjekt má právo na seznámení se s důvody dožádání, jež se ho dotýká, a proto není možné odvolávat se na povinnost mlčenlivosti. Zdůvodnění dožádání místně nepřislušného správce daně – žalovaného ad 1) pak žalobce zpochybnil tím, že daňová kontrola ve skutečnosti není omezena pouze na obchodní případ související s obchodní transakcí se společností Stavby Kapitán, ale na celkovou daňovou povinnost žalobce. Argument rychlejšího a efektivnějšího provedení daňové kontroly je za dané situace, kdy žalobce nemá jediného ale hned 97 obchodních partnerů, pouze zástupný a nepravdivý. Nehledě na to, že dožádání není ani ekonomicky opodstatněné. Územní pracoviště Chrudim je vzdáleno 13,8 km, kdežto žalovaný ad 1) je vzdálen 52 km. Rozdíl nákladů při realizaci osobního jednání nebo šetření je tak zřejmý.

Žalobce uzavřel, že je zatěžován souběžným šetřením a úkony prováděnými přímo žalovaným ad 1) nebo na základě jeho podnětu. Navrhl proto, aby soud žalovanému ad 1) a 2) uložil zdržet se nezákonného zásahu spočívajícího v provádění daňové kontroly místně nepřislušným správcem daně – žalovaným ad 1).

Následně – podáním ze dne 2. 8. 2016 žalobce k výzvě krajského soudu uvedl, že na podané žalobě proti žalovanému ad 2), tj. Odvolacímu finančnímu ředitelství, netrvá a že proti tomuto žalovanému bere žalobu zpět, neboť se domáhá ochrany před nezákonným zásahem správce daně, Finančního úřadu pro kraj Vysočina, územního pracoviště ve Žďáru nad Sázavou, tj. žalovaného ad 1), který je původcem tohoto zásahu.

III. Vyjádření žalovaného ad 1)

Žalovaný ad 1) v úvodu svého vyjádření k žalobě přiblížil vývoj celé věci. Uvedl, že zejména v rámci daňové kontroly u společnosti Stavby Kapitán získal v souvislosti s transakcí představující dodání plnicí linky žalobci podezření na existenci řetězce zasaženého daňovým podvodem (mimo podezřele výrazné navýšení ceny linek zároveň některé subjekty v řetězci DPH neodváděly, nepodávaly daňová přiznání, byly nekontaktní), proto považoval za účelné, aby i daňovou kontrolu u žalobce prováděl tentýž správce daně, tj. žalovaný ad 1). Jestliže byl žalovaný ad 1) dožádán k provedení dílčího procesního postupu – daňové kontroly (kterou nelze ztotožňovat s pojmem daňové řízení) z důvodu hospodárnosti a efektivnosti, bylo toto dožádání v souladu s § 17 daňového řádu; stejnopis tohoto dožádání pak byl žalobci doručen (bez začernění) dne 9. 6. 2016. Důvodnost uvedeného dožádání platí i navzdory tomu, že Stavby Kapitán byly pouze jedním z mnoha dodavatelů žalobce. Prověření uvedeného podezření na daňový podvod totiž mělo být klíčovou částí kontroly. Současně tak bude daňová povinnost žalobce posouzena ve všech souvislostech.

IV. Jednání

Jednání bylo (z důvodu výslovného nesouhlasu žalobce ve smyslu § 51 s. ř. s.) nařízeno na 20. 10. 2016. V průběhu jednání bylo krajským soudem konstatováno vymezení věci. Žalobce v rámci přednesu žaloby v podstatě zopakoval klíčové žalobní body rekapitulované shora (bod II.) s tím, že se jedná o takový zásah do jeho práv, který překračuje míru přiměřenou i potřebnou dosažení účelu daňového řízení. Daňovou kontrolu jako takovou v komplexním rozsahu může provést stejně dobře místně příslušný správce daně a tudíž by ji také provést měl. To je hlavní důvod podané žaloby, od kterého se odvíjí i žalobní návrh, na němž žalobce setrval. Obdobně i žalovaný setrval na svém vyjádření k žalobě, vč. závěrečného návrhu. Pouze zdůraznil, že duplicita v rámci vyhledávací činnosti se týkala převážně předpokládaného výsledku svědka, od něhož bylo upuštěno. Dále uvedl, že původně začerněné údaje, resp. důvody uvedené v dožádání již byly žalobci poskytnuty; současně připomněl právě důvody dožádání, a sice – skutkově shodné prošetřování jedné obchodní záležitosti (s odkazem na účelnost nákladů).

Nad rámec obsahu soudního, resp. správního spisu žádné důkazní návrhy ze strany účastníků řízení vzneseny nebyly a ani krajský soud o vlastní vůli dokazování neprováděl (a vycházel primárně z žaloby, vč. jejího částečného zpětvzetí, a z vyjádření žalovaného, vč. doložené části správního spisu; k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 – 117, publ. pod č. 2383/2011 Sb. NSS).

V. Posouzení věci krajským soudem

V.a) K výroku I. tohoto rozsudku

V souladu s dispoziční zásadou, již je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel – žalobce disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl; viz § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud řízení zastaví.

Vzhledem k tomu, že v dané věci je projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí žaloby, jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o naplnění výše uvedených zákonných podmínek, krajský soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. rozhodl tak, že řízení o žalobě ve vztahu k žalovanému ad 2) zastavil.

V.b) K výroku II. tohoto rozsudku

Napadený postup žalovaného ad 1), který jako místně nepřislušný správce daně provádí – na základě dožádání – daňovou kontrolu u žalobce, krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 3, § 82 a násl. s. ř. s., přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ještě před posouzením samotné podstaty věci, tj. provádění daňové kontroly místně nepřislušným správcem daně, vč. souvisejících úkonů, krajský soud pouze pro úplnost konstatuje, že se zabýval splněním specifických podmínek řízení pro daný žalobní typ, vč. aktivní i pasivní legitimace a lhůty pro podání žaloby, přičemž dospěl k závěru, že tyto jsou splněny. A neměl pochyb ani o tom, že postup žalovaného ad 1) je pojmově způsobilý být „zásahem“, kterým by žalobce mohl být na svých právech nezákonně zkrácen ve smyslu § 82 s. ř. s.; k tomu srov. v první řadě usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2005, č. j. 2 Afs 144/2004 – 110, publ. pod č. 735/2006 Sb. NSS, podle něhož zahájení i provádění daňové kontroly může být nezákonným zásahem, proti kterému se lze bránit žalobou dle § 82 a násl. s. ř. s. Ve vztahu ke stávající právní úpravě pak na uvedené navázal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 11. 2013, č. j. 9 Aps 4/2013 – 25, publ. pod č. 2956/2014 Sb. NSS, s tím, že přípustnost tzv. zásahové žaloby podmínil podáním (i) stížnosti a (ii) žádosti o prošetření způsobu vyřízení stížnosti dle § 261 daňového řádu. V dané věci přitom žalobce obě tyto možnosti nápravy vyčerpal.

Jak již bylo naznačeno, žaloba proti nezákonnému zásahu v podobě daňové kontroly může směřovat jak proti zahájení daňové kontroly, tak i proti jejímu provádění, tzn. jednotlivým úkonům správce daně. V projednávané věci se žalobce v žalobním petitu domáhal ochrany před vedením daňové kontroly místně nepřislušným správcem daně. V žalobě však vedle toho hovořil i o dalších (souvisejících) úkonech žalovaného ad 1), resp. územního pracoviště Chrudim, které jej v důsledku nepřiměřeně zatěžují. Krajský soud tedy požadavek na ochranu před vedením daňové kontroly žalovaným ad 1) posuzoval ve vztahu k (i) oprávněnosti zahájení daňové kontroly místně nepřislušným správcem daně

a (ii) vedení daňové kontroly jako celku, vč. toho, zda nepředstavuje v důsledku předcházejících či souvisejících úkonů žalovaného ad 1) již extensivní zásah do práv žalobce. Přitom samozřejmě nemohl pominout, že „*daňová kontrola bude téměř vždy představovat pro daňový subjekt jisté omezení, které je nezbytné pro výkon pravomoci státu shromažďovat prostředky k zabezpečení veřejných statků za určitých, přesně definovaných podmínek (viz nálezn Ústavního soudu ze dne 21. 4. 2009, sp. zn. Pl. ÚS 29/08). Správci daně náleží široká míra uvážení tak, aby mohl být naplněn základní cíl správy daní, tedy správné zjištění a stanovení daní a zabezpečení jejich úhrady*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2014, č. j. 6 Afs 46/2014 - 39).

O zahájení daňové kontroly, resp. o důvodnosti dožádání místně nepřislušného správce daně – žalovaného ad 1) – k jejímu provedení, uvažil krajský soud následovně. Podle § 17 odst. 1 daňového řádu „*[m]ístně příslušný správce daně může dožádat jiného věcně příslušného správce daně téhož nebo nižšího stupně o provedení úkonů nebo dílčích řízení nebo jiných postupů, které by sám mohl provést jen s obtížemi nebo s vynaložením neúčelných nákladů, anebo které by nemohl provést vůbec.*“ Ze znění tohoto ustanovení nelze dovodit, že by obecně nebylo možné dožádat i provedení daňové kontroly, jakožto postupu v rámci správy daní v případě, že jsou splněny uvedené podmínky pro použití dožádání. Na uvedeném závěru se shoduje i komentářová literatura (srov. např. komentář k § 17 in *Daňový řád: komentář*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011. Komentáře Wolters Kluwer).

Za splnění podmínek dožádání pak dožádaný správce daně [zde: žalovaný ad 1)] může provedení úkonu či postupu odmítnout jen stěží. Podle § 17 odst. 3 daňového řádu by totiž nepochybně byl k provedení dožádání donucen nadřízeným správcem daně. Krajský soud přitom dospěl k závěru, že podmínky pro dožádání v nyní souzené věci splněny byly. Dožadující správce daně – územní pracoviště Chrudim – dožádání žalovaného ad 1), tj. územního pracoviště Žďár nad Sázavou, odůvodnil obtížemi při komplexním řešení skutkově totožných kauz v rámci řetězce dodavatelů a odběratelů ve vazbě na DPH; konkrétně pak poukázal na skutečnost, že se žalobce: „*...objevuje v řetězci plátců s deklarovaným plněním „automatické plnění linky kapaliny“, přičemž jeden z článků řetězce prověřuje dožádaný správce daně u svého místně příslušného daňového subjektu Stavby Kapitán s. r. o.*“ (viz dožádání ze dne 17. 12. 2015, č. j. 1550704/15/2804-50523-606331).

K tomu krajský soud předně obecně uvádí, že při prošetřování řetězce plátců DPH, u kterého je podezření ze zasažení daňovým podvodem, je bezpochyby jednodušší a efektivnější posuzovat celý řetězec najednou tak, aby mohly být komplexně zohledněny všechny okolnosti případu. Tento závěr samozřejmě nutně nemusí platit vždy, nicméně vždy je potřeba posuzovat konkrétní důvody dožádání dle § 17 daňového řádu, jejichž společným jmenovatelem je naplnění zásady efektivity, hospodárnosti a rychlosti správy daní. Toto jsou základní požadavky kladené na správu daní a nelze-li je splnit – vůbec či jen s obtížemi anebo neúčelnými náklady – má místně příslušný správce daně možnost využít právě institutu dožádání. Je ovšem potřeba posuzovat jednotlivé aspekty oné efektivity a hospodárnosti při správě daní či rychlosti řízení, jako jsou náklady na dopravu, resp. vzdálenost jako taková, důvody časové, personální apod. Tyto okolnosti je pak potřeba posuzovat v kontextu, nikoli izolovaně. Nelze tedy např. efektivitu dožádání zpochybňovat zvýšením nákladů na dopravu pro daňový subjekt z důvodu větší vzdálenosti a nevidět, že znalosti pracovníků

správce daně – žalovaného ad 1) o transakci, jež je součástí šetřeného řetězce plátců DPH (v tomto případě týkající se pořízení plnicí linky) může vést k efektivnějšímu využití personálu finanční správy a nepochybně i k úspoře časové. V opačném případě by se museli pracovníci územního pracoviště Chrudim jako dožadujícího správce daně s celým případem podrobně seznámit a navíc úzce spolupracovat právě se žalovaným ad 1). Takový postup by byl zjevně neúčelný, nehospodárný a rozhodně by nepřispěl ani k rychlému průběhu daňové kontroly.

Nelze také přehlédnout, že úřední osoby žalovaného ad 1) přijely k zahájení daňové kontroly do sídla dožadujícího správce daně – územního pracoviště Chrudim a souhlasily, že pro vyžadované dokumenty by byly ochotny se k zástupci žalobce dostavit samy (viz protokol o zahájení daňové kontroly ze dne 2. 2. 2016, č. j. 149915/16/2914-60562-709716). Žalovaný ad 1) navíc pro žalobce není správcem daně nijak významně vzdáleným, jedná se o vzdálenost cca 50 km, a proto ani případné cestování do sídla žalovaného ad 1) nelze označit za nepřiměřeně zatěžující. Po posouzení všech aspektů v dané věci tedy krajský soud dospěl k závěru o důvodnosti učiněného dožádání.

V rozporu s důvodností dožádání, resp. se zákonností zahájení daňové kontroly žalovaným ad 1) přitom jistě nemůže být skutečnost, že daňová kontrola nebyla omezena pouze ve vztahu k pořízení plnicí linky od společnosti Stavby Kapitán, ale k prověření celkové daňové povinnosti žalobce za příslušná zdaňovací období (DPH za období říjen až prosinec 2014 a leden až květen 2015). Daňová kontrola se totiž zpravidla vztahuje právě na celkovou daňovou povinnost daňového subjekt (komplexní prověření daňové povinnosti subjektu), přičemž správce daně není vázán na prověření pouze těch skutečností, o kterých má podezření, ale může prověřovat i skutečnosti další. Zahájení daňové kontroly automaticky nevyžaduje existenci konkrétního podezření správce daně (viz stanovisko pléna Ústavního soudu ze dne 8. 11. 2011, sp. zn. Pl. ÚS - st 33/11). V daném případě pak tato skutečnost rozhodně neznamena zpochybnění dožádání provedení daňové kontroly. Přestože z odůvodnění dožádání ani ostatních částí správního spisu nevyplývá, že by bylo dožádání efektivní či hospodárné z hlediska celkové daňové povinnosti žalobce (všech zdanitelných plnění v daném období), je zřejmé, že otázka nákupu plnicích linek od společnosti Stavby Kapitán, jež byla důvodem dožádání, je zcela stěžejní otázkou prováděné kontroly, a proto odůvodňuje posuzované dožádání. A pokud žalovaný ad 1) zahájil kontrolu všech daňových povinností na DPH za příslušná zdaňovací období, nelze jeho snaze – posoudit tuto daňovou povinnost žalobce ve všech souvislostech – z hlediska zákonnosti nic vytknout. Jako důležité se přitom jeví, že dožádání z hlediska svého rozsahu nebylo nijak excesivní a nepřiměřeně široké; naopak vycházelo z relevantních důvodů dožádání a respektovalo jednak daná zdaňovací období, jednak konkrétní daň (DPH).

Již jen na okraj krajský soud poukazuje i na změnu právní úpravy rozšiřující místní působnost finančních úřadů při výkonu tzv. vybrané působnosti. V období mezi zahájením daňové kontroly a současností totiž došlo k novelizaci zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky (dále jen „zákon o finanční správě“), provedené zákonem č. 243/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím celního zákona. V rámci této novely zákona o finanční správě byla s účinností ode dne 29. 7. 2016 zavedena vybraná působnost finančních úřadů (§ 10 odst. 4), kterou se rozumí jednak provádění

vyhledávací činnosti při správě daní, jednak provádění postupu k odstranění pochybností, daňové kontroly nebo jiných kontrolních postupů při správě daní. V návaznosti na tuto změnu bylo do § 8 odst. 2 zákona o finanční správě upravujícího územní působnost finančních úřadů doplněno, že finanční úřad vykonává vybranou působnost na celém území České republiky. To znamená, že podle aktuální právní úpravy může provést daňovou kontrolu, jakožto tzv. vybranou působnost, kterýkoli finanční úřad při zachování pravidla předstižení, dle něhož kontrolu provede ten finanční úřad, který ji zahájil nejdříve (§ 12 odst. 3 zákona o finanční správě). Nicméně jak vyplývá i z důvodové zprávy, zavedení celostátní územní působnosti finančních úřadů v případě vybrané působnosti bude, resp. je možné, např. právě v rámci boje s podvody na DPH, vhodně kombinovat též s institutem dožádání dle § 17 daňového řádu; v podrobnostech viz sněmovní tisk č. 717/0, důvodová zpráva, II. zvláštní část, k části čtyřicáté druhé (bodu 3), 7. volební období od 2013, digitální repozitář, www.psp.cz.

Na překážku vedení daňové kontroly žalovaným pak není ani vedení souběžné kontroly poskytnuté dotace ze strany územního pracoviště Chrudim, jako dožadujícího (místně příslušného) správce daně. V první řadě je potřeba říci, že pokud měl žalovaný ad 1) jakékoliv indicie o možném dotačním podvodu, vůbec nic mu nebránilo podat podnět k zahájení kontroly této dotace. S posouzením zákonnosti daňové kontroly DPH tato skutečnost nijak nesouvisí. Kontrola dotace a daňová kontrola DPH jsou postupy s odlišným předmětem. Souběžné prošetřování podezření na možný dotační podvod na straně jedné a podvod daňový na straně druhé různými správci daně může být odůvodněno konkrétními okolnostmi případu, například právě „rozpracováním“ řetězce DPH žalovaným ad 1), který tak má o této otázce veškeré informace a otázku DPH může posoudit výrazně efektivněji a rychleji. V daném případě se proto dožádání jiného správce daně jeví jako vhodnější, efektivnější a hospodárnější, přestože je místně příslušným správcem daně současně prováděna dotační kontrola související právě se zpochybněným pořízením plnicí linky. Předmětná dotační kontrola, jakožto specifická činnost finanční správy, byla navíc svěřena oddělení kontroly zvláštních činností I, což znamená, že by stejně nebyla prováděna stejnými úředními osobami a stejným oddělením, jako daňová kontrola DPH. Současně nadto nehrozí, že by byl žalobce v důsledku dožádání souběžně nepřiměřeně zatěžován týmiž požadavky dvou různých správců daně, když sám žalobce opakovaně uvádí, že v rámci kontroly dotace po něm vlastně nejsou požadovány žádné úkony (viz žaloba, str. 4 či stížnost, resp. žádost žalobce ze dne 17. 5. 2016 o přešetření způsobu vyřízení stížnosti, str. 2).

Následně krajský soud posuzoval i otázku, zda i přes obecně zákonné zahájení daňové kontroly DPH není žalobce zatěžován opakovanými či souběžnými úkony žalovaného ad 1). V žalobě se totiž objevuje i odkaz na proběhlé místní šetření u žalobce, které bylo iniciováno právě žalovaným ad 1), který tak měl nyní požadované doklady získat již při tomto šetření. Místní šetření, jež probíhalo od 23. 9. 2015 do 9. 11. 2015, však bylo prováděno v rámci daňové kontroly u společnosti Stavby Kapitán, kdy byla prověřována daňová povinnost jiné osoby než žalobce. V rámci tohoto šetření pak měly být ohledány dokumenty související s pořízením plnicích linek od uvedené společnosti a tyto linky obhlédnuty; žádné jiné doklady vyžadovány nebyly. Je pravdou, že současně s místním šetřením byl předvolán k výsledku i jednatel žalobce s tím, aby současně předložil související doklady, k vynucení tohoto výsledku však nedošlo, bylo od něho upuštěno a zahájením daňové kontroly u žalobce

se tento výslech stal již bezpředmětným. Z tohoto postupu rozhodně nelze dovozovat nezákonnost nyní posuzované daňové kontroly.

A ani nyní, kdy žalovaný v rámci daňové kontroly samotného žalobce požaduje veškeré dokumenty k příslušným zdaňovacím obdobím, nelze jeho postup považovat za extenzivní, resp. nedůvodně obtěžující. Ve své většině totiž nevyžaduje doklady, které již má k dispozici, ale doklady další, vztahující se i k jiným zdanitelným plněním. Úřední osoby žalovaného ad 1) navíc souhlasily, že si pro doklady přijedou do kanceláře zástupce žalobce v daňovém řízení – Ing. J. Ř. Tento postup naopak svědčí o snaze žalovaného ad 1) o minimalizaci zátěže pro žalobce. Pokud jde o samotné doklady k pořízení plnicích linek, je na žalobci, aby uvedené doklady žalovanému předložil nebo jej upozornil, které konkrétní doklady již má ve skutečnosti v dispozici. Pouhé odvolávání se na proběhlé místní šetření, které se týkalo pouze jediného dodavatele žalobce, jenž podle svého tvrzení obchoduje s 97 obchodními partnery, nemůže odůvodňovat závěr o zcela extenzivním a obtěžujícím postupu žalovaného ad 1).

Konečně k otázce zpřístupnění dokumentu dožádání žalovaného ad 1), jenž byl žalobci původně zaslán v částečně začerněné podobě, krajský soud uvádí, že žalobce nijak nereagoval na vývoj ve věci a vůbec se nevymezoval k argumentaci obsažené ve vyrozumění Odvolacího finančního ředitelství – žalovaného ad 2) ze dne 13. 6. 2016, č. j. 25942/16/5100-41452-706053, o prošetření způsobu vyřízení stížnosti, podle které bylo dožádání bez začernění zasláno zástupci žalobce – Ing. J. Ř. – již dne 9. 6. 2016. Žalobce argumentuje nárokem na zpřístupnění písemnosti obsahující důvody dožádání s tím, že tato písemnost se jednoznačně dotýká jeho práv. Odvolací finanční ředitelství však tuto argumentaci akceptovalo. Žalobci v této části žádosti o prošetření vyřízení stížnosti dalo za pravdu, odkázalo však na to, že tato písemnost již byla dožadujícím správcem daně žalobci plně poskytnuta. To, že žalobce důvody dožádání zná, ostatně potvrzuje i jeho žalobní argumentace, podle které měla být daňová kontrola logicky omezena jen na transakci se společností Stavby Kapitán (viz výše).

S ohledem na vše výše uvedené krajský soud uzavírá, že zahájení a vedení daňové kontroly žalovaným ad 1), jakožto místně nepřislušným správcem daně žalobce, není nezákonným zásahem. Soud proto podle § 87 odst. 3 s. ř. s. podanou žalobu na ochranu před nezákonným zásahem jako nedůvodnou zamítl.

VI. Náklady řízení

Řízení bylo ve vztahu k žalovanému ad 2) zastaveno pro zpětvzetí žaloby; v souladu s ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. proto nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. A totéž platí i pro zamítnutí žaloby ve vztahu k žalovanému ad 1), pouze s tím rozdílem, že zde je výrok o náhradě nákladů řízení odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Krajský soud proto souhrnně rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. 10. 2016

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu